

§ 19.

För att beteckna en sådan rest sätter man tecknet —, som kallas *minus*, emellan de två talen; och det så, att det talet, som skall subtraheras eller tagas från det andra, sättes efteråt. Det förra kallas *minuend*, det sednare *subtrahend*.

På detta sätt betecknar $9-3$ skillnaden emellan 9 och 3, eller den rest man får då 3 tages från 9. På samma sätt betecknar $9-3-4$ den rest man får, då man från 9 subtraherar 3 och sedan från resten subtraherar 4 o. s. v. Och i allmänhet betecknar $a-b$ den rest man får, då b tages från a ; $a-b-c$ den rest man får, då man från a först subtraherar b och sedan från resten subtraherar c , o. s. v.

§ 3.

Då ett tal, som består af en enkel ziffra, skall subtraheras från ett annat, som också består af blott en ziffra, så drager man naturligtvis i tankan antalet af den mindre ziffrens enheter från antalet af den större; så finner man t. ex. $9-5=4$; $6-5=1$; o. s. v.

§ 21.

Då deremot tal, som bestå af flera ziffror, skola subtraheras från hvarandra, så är det klart, att man från ett gifvet slags enheter egentligen blott kan subtrahera sådana som utmärka enheter af samma slag; nemligen: egentliga enheter från hvarandra, tior från tior, hundra från hundra, o. s. v. Man skrifver derföre subtrahenden på sådant sätt under minuenden, att egentliga enheter komma att stå under egentliga enheter, tior under tior, hundraden un-